

Teia: «Connectar amb la natura és una necessitat per a tothom»

La Teia és la gran de set germans. La feina al camp és la seva passió. L'esperit de l'Opus Dei, que va conèixer al Club Rocabruna de Girona, l'ajuda a ser "conscient que tot el que faig cada dia, desenes de coses de tota mena, molt petites, molt insignificants en si mateixes, poden tenir un valor infinit."

28/07/2025

Fa deu anys, el Papa Francesc convidada a cristians i no cristians a tenir cura de la casa comú amb la publicació de la seva carta encíclica *Laudato si'*. Recentment, Lleó XIV ha estat el primer a celebrar la missa per la cura de la creació durant les seves vacances a Castel Gandolfo; una nova fórmula litúrgica a la qual el nou papa va donar llum verda. En ella va recordar "la urgència de tenir cura de la casa nostra comuna".

“La meva feina realment m’apassiona!”

La Teia recorda que "em va alegrar molt la publicació d'aquesta encíclica. L'Església té molt a dir en molts aspectes que es refereixen a la Terra – creació de Déu i bé comú–. Va ser com un toc d'atenció per aprofundir en el doble vessant de les paraules: 'domineu la terra' i 'tingueu-ne cura'. Crec que connectar amb la natura és una necessitat per a

tothom, sigui o no cristià. De fet, penso que la pèrdua del lligam espiritual amb la natura és una de les causes, potser la principal, que ens han abocat a moltes de les mancances i nafres de la societat actual: violències, indiferència, pessimisme, desconnexió, individualisme, incultura, hiperactivisme, superficialitat, etc.

La natura -afegeix- és una font de serenitat i de pau, de benestar, d'admiració constant, d'agraïment. Ens ensenya a ser pacients, a esperar, a ser resilients, a tornar a començar una vegada i una altra quan les coses surten torçades. Hi descobrim la bellesa, l'ordre que ens duen a la contemplació –un luxe en el nostre temps–. La natura ens empeny a fer-nos preguntes, a buscar sempre més enllà, a obrir la ment. La meva experiència és que per poc que contemplis serenament qualsevol element de la natura, del més gran al

més petit, descobreixes Déu darrere aquella meravella extraordinària a la qual potser ens hem acostumat tant que ja ni la veiem com a tal. Em sembla que des que –en nom del ‘progrés’– ens hem allunyat d'ella, en comptes d'avançar, hem fet passes enrere."

Va estudiar enginyeria tècnica agrícola, una de les opcions d'estudis que tenia sense moure's de Girona i d'aquesta manera poder "donar un cop de mà a casa, ja que estaven passant una època difícil econòmicament i jo soc la gran dels 7 germans i em necessitaven. Però sempre agrairé als pares que no s'estalviessin cap sacrifici perquè tots tinguéssim oportunitat de tenir una bona formació en tots els aspectes." Ara confessa estar "feliç d'haver escollit aquesta opció perquè la meva feina realment m'apassiona!".

Actualment, treballa en una empresa que va crear fa dos anys, juntament amb un altre soci, en la qual s'ofereix assessorament majoritàriament a agricultors i també a gestors d'espais verds, camps d'esports, etc., en tot allò que es refereix a la sanitat vegetal, fertilització... Com ella mateixa explica "ve a ser com un *metge de les plantes* –així ho entenen els meus amics que no són del gremi–". A més, també ofereixen un servei de gestió d'una part de la infinita burocràcia que carrega sobre el sector, el més feixuc d'aquesta feina.

En demanar-li si les feines del camp estan maltractades, la seva resposta és "que el camp sobretot és mal comprès, en general, és desconegut. Molta gent veu la part bucòlica de treballar al camp, i realment hi és, perquè veus uns paisatges increïbles: les muntanyes, els sembrats, la llum, les flors, els ocells... però el dia a dia

és molt exigent, físicament –encara que es tingui maquinària potent– i mentalment, sobretot en aquelles explotacions –moltes– que no es poden permetre ajudes externes i, a vegades, una sola persona o dues han de fer tota la feina, del camp i de la granja, glaci o faci una calor insuportable, es trobin bé o malament. Després, estàs a mercè del temps, potser has estat molts mesos treballant en un cultiu i poc abans de collir-ne el fruit, cau una pedregada o fa una glaçada o un cop fort de calor o la sequera que ens amenaça o entra una plaga o una malaltia que no t’esperaves i tot se’n va en orris. Tornar a començar... Aquí sumem-hi tota la càrrega d’obligacions i normes i burocràcia, i la imatge que en alguns àmbits es vol generalitzar de què som els que ‘enverinem la terra’... I tindríeu la raó de les manifestacions que vam veure fa un any aquí, però que hi són també a

molts altres països en què es donen circumstàncies semblants."

Quant a la relació de la feina de la Teia al camp i la seva relació amb Déu ens explica que "la feina és el lloc que em permet aportar els talents que Déu m'ha donat, encara que siguin pocs, a la societat en la qual m'ha tocat viure. És el lloc que em dona el privilegi de "servir" als altres amb el doble sentit de la paraula: ser útil i oferir la meva dedicació. Perquè 'el camp' són sobretot les persones que hi treballem.

És el lloc que em permet créixer com a persona, com a dona, en un entorn que encara és majoritàriament d'homes. I he de dir que mai m'ha suposat cap problema, sinó ben al contrari, és un entorn de respecte i admiració mutus.

El lloc on puc trobar-lo i conversar-hi -potser més fàcilment que si treballés

en altres feines- cada dia enmig del silenci mentre camino sola un camp de blat, o prenc mostres a una vinya o faig un informe per un client.”

El camp, Déu, les persones són els tres ingredients que fan que la feina per a la Teia sigui “apassionant”. La gent de camp, segons afirma, és “supergenèrica, agraïda, t’obren les portes de casa seva i comparteixen el que tenen sense proporció al poc servei que els hagi pogut fer. Una gent emprenedora i resilient, que no tiren fàcilment la tovallola –tot i que últimament els ho estan posant molt difícil– i semblen sempre, un any més... Una gent que coneix molt bé i s’estima la terra que treballa i que –contràriament al que sento als mitjans– vol conservar-la i millorar-la per als que la rebran a les següents generacions i mira de posar els mitjans perquè així sigui. Una gent amb molt sentit comú, que estimen la família i es desviuen per cadascun. I

veig a casa els avis, que són respectats i escoltats i això crec que ja diu molt!”.

Malgrat que “potser n'hi ha pocs que tinguin fe –o almenys que la manifestin– són sempre molt respectuosos. Una vegada, un pagès em deia: *‘jo, Teia, no necessito tenir fe perquè, qui sinó Déu obre i tanca l'aixeta per regar els camps?’*”

Les xarxes socials m'ajuden a compartir els aprenentatges

“Tinc comptes a “X” i a IG, ens comenta, que bàsicament utilitzo per compartir tot allò que veig –en l'àmbit professional- mentre faig les visites de camp i que em sembla interessant, que pot ajudar a altres tècnics o a altres agricultors o que pot donar a conèixer la realitat dels productors de la zona que jo abasto amb la meva feina, que és molt variada perquè tant estic a un camp de blat o colza, a una vinya o a un

olivar o a un camp d'esports o a una zona verda d'un municipi...

Sempre m'agrada posar en pràctica una cosa que he après a l'Obra, als que comencen una feina que tu ja fa temps que fas, passa'ls tota la teva experiència de manera que ells comencin on tu has acabat i així el coneixement progressi. No té cap sentit que cada vegada hàgim de començar de zero.

Procuro sempre compartir la realitat del que visc i veig des d'una perspectiva bonica, positiva i respectuosa, també quan les coses surten malament podem treure'n un aprenentatge. Hi ha tantes coses sorprenents i fantàstiques a la natura, a les tradicions, i sobretot en les persones!

El millor d'aquestes xarxes socials és que aprenc moltíssim de la gent amb qui interactuo, d'arreu del món, normalment de temes relacionats

amb la meva feina. També em dona l'oportunitat de fer i rebre consultes o comentaris a través de missatges privats, que enriqueixen les converses. I, per descomptat, la desvirtualització de les persones que hi ha darrere cada compte és una oportunitat fantàstica de fer noves amistats!”

Per últim, li preguntem que pensa que cal millorar en la transmissió del missatge cristià al camp. “Al camp, com a la ciutat, crec que el repte per a tots els que vivim immersos en el brogit de la societat actual és el mateix, fer vida el punt nº 1 de Camí: *‘Que la teva vida no sigui una vida estèril. —Sigues útil. —Deixa pòsit. —Il·lumina amb la lluminària de la teva fe i del teu amor.’*”

L'esperit de l'Opus Dei

Diu la Teia que “l'esperit de l'Obra m'ajuda a ser conscient que tot el que faig cada dia, desenes de coses

de tota mena, molt petites, molt insignificants en si mateixes, poden tenir un valor infinit si les faig per fer somriure –i a vegades, riure!– a aquest Déu que miro de tractar molt de prop cada dia, perquè és el meu Pare, el meu millor *Amic*, i sé que sempre el tinc al meu costat.

I també m'ajuda a entendre que la vida, amb les seves alegries i penes, amb totes les dificultats i entrebancs, amb unes poques seguretats i molts dubtes, té molt sentit quan la veig com una oportunitat de posar el meu granet de sorra per a fer el món una mica millor, de servir, de ser útil als altres, de compartir el que he après amb esforç. I aquest pensament, per a mi, és un motiu molt potent d'esperança i un motor a tot gas que m'impulsa a estar activa!

La teva vida, tal com és, amb tot el que portes a l'esquena –la teva història–, amb les il·lusions i els

interrogants que et plante ges mirant
al futur, té sentit i és valuosa! I en té,
perquè hi ha Algú que vetlla
constantment per tu, que t'estima
personalment, que ha volgut que
existissis i que t'espera amb el seu
Amor infinit darrere cada
esdeveniment, darrere cada feina,
darrere cada alegria i també darrere
cada contrarietat i cada pena.

Fer totes les coses, cada dia, amb
amor, tan bé com siguis capaç de fer-
les, per amor a Déu i als altres. No és
un objectiu fàcil, clar!, t'has
d'esforçar, sí!, però és assequible a
tothom! I és el camí que et fa
realment i profundament feliç –fins
enmig de les situacions més dures–.
Ara bé, tot això, només són teories
fins que un ho experimenta
personalment!”

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/testimoni-teia-
enginyera-agricola-girona/](https://opusdei.org/ca/article/testimoni-teia-enginyera-agricola-girona/) (04/03/2026)